

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z wniosku A.Ł. - Firma [...] B. w W.
przeciwko Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.
z udziałem zainteresowanych I.G., R. Sp. z o.o. w W. z siedzibą w W.
o ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 listopada 2017 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt III AUa (...),

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od skarżącego na rzecz
pozwanego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu
kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
wyrokiem z dnia 24 maja 2016 r. oddalił apelację płatnika składek A.Ł.
prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma [...] B. z siedzibą w W.
od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 8 września 2015 r. oddalającego jego
odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 5
listopada 2014 r. stwierdzającej, że zainteresowana I.G. wykonująca pracę z tytułu
umowy zlecenia u płatnika składek podlega obowiązkowo ubezpieczeniom
emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu oraz wypadkowemu w okresach od 13
do 27 sierpnia 2012 r. oraz od 9 do 13 października 2012 r. i ustalił podstawę

wymiaru składek za te okresy.

W skardze kasacyjnej płatnik, wskazując jako wartość przedmiotu kasacyjnego zaskarżenia kwotę 500 zł, zarzucił naruszenie: 1/ art. 4 ust. 2 litera a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.), art. 104 ust. 1 pkt 1 litera c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (jednolity tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1065 ze zm.), art. 9 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1256 ze zm.), art. 85 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) przez błędną wykładnię i przyjęcie, że płatnikiem składek za zainteresowaną, która świadczyła pracę na rzecz „R.” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na podstawie umowy zlecenia jest skarżący, a nie zaś ww spółka, z którą zainteresowana bezpośrednio zawarła i realizowała umowę zlecenia, 2/ art. 23¹ § 1 k.p. przez błędną wykładnię i w szczególności uznanie, że nie nastąpiło przejęcie pracowników odwołującego się płatnika przez Spółkę R., a w konsekwencji bezpodstawne i błędne przyjęcie, że obowiązek składkowy nadal obarcza skarżącego, podczas gdy nie było po temu żadnych podstaw prawnych, 3/ art. 353¹ w związku z art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. w związku z art. 5 k.c. przez błędną wykładnię i przyjęcie przez Sąd drugiej instancji, że czynności związane z przejęciem pracowników na gruncie umowy zawartej pomiędzy skarżącym Spółką R. były czynnościami pozornymi, mającymi na celu obejście przepisów prawa, podczas gdy wskutek zawarcia 1 marca 2012 r. porozumienia oraz umowy o świadczenie usług nastąpiło przejęcie pracowników odwołującego się w myśl art. 23¹ k.p. przez Spółkę R., która wstąpiła w prawa i obowiązki pracodawcy, przeto uznanie, że sporne składki powinien opłacić skarżący było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, 4/ art. 353¹ w związku z art. 56 i 58 w związku z art. 83 ust. 1 k.c. przez błędną wykładnię i uznanie, że zainteresowana oraz Spółka R. nie mogły dowolnie ustalić zasad łączącego ich stosunku prawnego i zawrzeć umowy zlecenia na wyłożenie towaru na półkach sklepowych i wystawowych przez zainteresowaną w sklepie skarżącego.

Ponadto skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania: 1/ art. 386 § 2 w związku z art. 378 § 1 w związku z art. 477¹¹ § 1 i 2 w związku z art. 174 § 1 pkt 2 w związku z art. 379 pkt 2 k.p.c. zarzucając nieważność postępowania z powodu braku organów uprawnionych do reprezentacji w Spółce R. będącej zainteresowaną w sprawie, 2/ art. 233 § 1 w związku z art. 217 § 1-3 w związku z art. 227 w związku z art. 162 w związku z art. 391 oraz art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. przez pominięcie przez Sąd drugiej instancji części materiału dowodowego zebranego w sprawie, bez jakichkolwiek merytorycznych rozważań w tej kwestii, co w konsekwencji stanowiło nierozpoznanie wszystkich zarzutów apelacji, 3/ art. 382 k.p.c. przez oparcie orzeczenia na błędnie dokonanych ustaleniach z całkowitym pominięciem części zarzutów apelacji, pominięcie istotnych wniosków dowodowych, niewskazanie przyczyn, dla których zarzuty te nie zasłużyły nie tylko na uwzględnienie, lecz nawet na wskazanie i wyjaśnienie podstaw ich nieuwzględnienia, 4/ art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 378 § 1 k.p.c. przez nierozpoznanie sprawy w granicach apelacji, niewskazanie podstaw nieuwzględnienia wszystkich zarzutów dotyczących naruszeń prawa procesowego w zakresie nieważności postępowania, a w konsekwencji przez sporządzenie uzasadnienia nieodpowiadającego wymaganiom, jakie stawia przepis art. 328 § 2 k.p.c.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie istotne zagadnienia prawne: 1/ „polegające na konieczności wyjaśnienia dopuszczalności przyjmowania za własne przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji, w sytuacji zgłoszenia w apelacji zarzutu sprzeczności ustaleń faktycznych, oraz czy w związku z tym wynikający z art. 378 § 1 k.p.c. nakaz rozważenia zarzutów apelacji nie skutkuje obowiązkiem przeprowadzenia przez Sąd drugiej instancji własnej oceny materiału dowodowego w zakresie zgłoszonego zarzutu, która powinna znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu wyroku?, 2/ czy na gruncie art. 23¹ § 1 k.p., dla przejścia zakładu pracy, koniecznym jest przekazanie substancji majątkowej służącej realizacji zadań, czy też przejście zakładu pracy ma miejsce nie tylko przy przekazaniu składników majątkowych, ale także przy przejściu istotnej sfery zadań lub kompetencji zakładu, bez których prowadzone zakłady pracy w znaczeniu

przedmiotowym nie mogą się obyć?”. Ponadto skarżący twierdził, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji lub sądowi równorzędnemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu postępowania kasacyjnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna z określoną przez skarżącego w kwocie 500 zł wartością przedmiotu kasacyjnego zaskarżenia okazała się przedmiotowo niedopuszczalna ze względu na tę wartość niższą niż dziesięć tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.). Sprawa, w której wniesiona została skarga kasacyjna została wszczęta odwołaniem od decyzji ustalającej podleganie I.G. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, ubezpieczeniu zdrowotnemu, Funduszowi Pracy i Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w okresach od 13 do 27 sierpnia 2012 r. i od 9 do 13 października 2012 r. oraz ustalającej podstawę wymiaru składek ich płatnikowi A.Ł. prowadzącemu Firmę [...] B. w W.. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 września 2014 r., I UZ 9/14 (LEX nr 1532734) przyjął, że dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia, niezależnie od tego, czy sporne roszczenie dotyczyło ustalenia, ukształtowania czy świadczenia. W konsekwencji przedmiotowa sprawa dotyczyła w gruncie rzeczy majątkowego obowiązku składkowego, przeto w tego typu sprawach skarga kasacyjna jest dopuszczalna tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu kasacyjnego zaskarżenia nie jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Konkretnie rzecz ujmując, w poddanej przysądowi sprawie, organ ubezpieczeń społecznych po ustaleniu skarżącego jako podmiotu zobowiązanego do odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz, Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, którego tytuł stanowiły umowy zlecenia wydał w istocie rzeczy majątkową decyzję wymiarową, a w zaskarżonym wyroku Sąd drugiej instancji potwierdził obowiązek składkowy wskazanego w tej decyzji skarżącego. W konsekwencji była to

niewątpliwie sprawa o prawa majątkowe, w której dopuszczalność kasacyjnego zaskarżenia podlega ograniczeniu przewidzianemu w art. 398² § 1 k.p.c. W szczególności w przedmiotowej sprawie nie było sporu, że zainteresowana powinna podlegać ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu z tytułu umowy zlecenia, a sporne było tylko ustalenie podmiotu zobowiązanego do zapłaty składek z tego tytułu. W tego typu sprawach przyjmuje się w utrwalonej judykaturze, że dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 października 2002 r., II UZ 94/02, OSNP 2004 nr 6, poz. 107 lub z 16 kwietnia 2015 r., I UK 470/14, dotychczas niepublikowane). Skoro w przedmiotowej skardze kasacyjnej jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana została przez skarżącego kwota 500 zł, to skarga była niedopuszczalna w rozumieniu art. 398² § 1 zdanie pierwsze k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 k.p.c., zasądzając od skarżącego należne pozwanemu koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym w zgodzie z art. 98 k.p.c. Końcowo i tylko incydentalnie należało zasygnalizować oczywiście bezpodstawne i bezzasadne oczekiwanie skarżącego na wyjaśnienie sformułowanych w skardze zagadnień dotyczących jego intencjonalnej „zmowy” z R. Sp. z o.o. podjętej w celu bezprawnego niewykonywania obowiązku składkowego za zainteresowaną I.G.. Takie widoczne „gołym okiem” bezprawne „poszukiwanie rozwiązań ekonomicznych, które obniżyłyby koszty zatrudnianych” i to z niewiarygodnym kontrahentem, który namawiał płatników składek do zawierania umów w celu ewidentnego obejścia bezwzględnie obowiązujących norm prawa ubezpieczeń społecznych, w szczególności z zakresu obowiązku składkowego, nie zasługuje na jakąkolwiek, a w szczególności ochronę jurysdykcyjną.

as